Lietas arhīva Nr. /lietas arhīva numurs/
ECLI:LV:RVPT:2018:0123.11094055916.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 23.janvārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese I.Andžāne
piedaloties prokuroram /pers. A/,
aizstāvim zvērinātam advokātam A.Klusam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietā esošos pierādījumus,

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja uzbrukumu citai valsts amatpersonai sakarā ar tās likumisku dienesta darbību, un tieši:

2016.gada 2.jūnijā ap plkst.09.00 /pers. A/, atrodoties /adrese/, nama pagalmā, pēc tā, kad Rīgas apgabaltiesas 65.iecirkņa zvērināta tiesu izpildītāja Valsts amatpersona paziņoja /pers. A/, ka viņa kā zvērināta tiesu izpildītāja fiksē faktu - apseko ēku, nolēma izdarīt uzbrukumu valsts amatpersonai. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, ar rokām tīši vairākkārt pagrūda /pers. C/ un ne mazāk kā piecas reizes ar kāju tīši iespēra /pers. C/ pa dažādām ķermeņa daļām.

Tādējādi pers.A uzbruka valsts amatpersonai, sakarā ar tās izdarītajām likumiskām darbībām, t.i. Tiesu izpildītāju likuma 74.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktām darbībām, tīši nodarīja /pers. C/ fiziskas sāpes un šādus miesas bojājums - zemādas asinsizplūdumi labā apakšstilbā un labās sēžas apvidū, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā.

Apsūdzētā /pers. A/ sevi par vainīgu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas atzina pilnībā, tiesas sēdē liecināja, ka saprot, ka tā nevajadzēja rīkoties, nožēlo izdarīto un atvainojas cietušajai. Kaitējuma kompensācijām nepiekrīt, jo nav tāda būtiska kaitējuma. Iepriekš vainu neatzina, jo samulsināja lielā summa, ko cietušie pieprasa. Bija fizisks kontakts ar cietušo /pers. C/, viņai no rokām tika izrauta apsardzes pults, mēģināja dabūt atpakaļ apsardzes pulti, /pers. C/ no rokām izkrita mape, telefonam uzmanību nepievērsa. Iespējams lietoja necenzētus vārdus. Draudus neizteica. Tajā dienā nebija lietojusi alkoholu.

Kaut apsūdzētā /pers. A/ savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas atzina pilnībā, tā pierādīta:

- ar cietušās /pers. C/ liecībām sniegtām tiesas sēdē, ka viņa /adrese/6.gada 2.jūnijā aptuveni plkst.08.00 no rīta veica amata pienākumu, faktu fiksēšanu, pamatojoties uz Tiesu izpildītāju likuma 74.pantu. Aptuveni plkst.09.00 no rīta ēkas pirmajā stāvā no pagalma puses nāca iekšā divas personas vīrietis un sieviete, personas uzvedās skaļi, agresīvi. Sievietei rokās bija cigārs, no abām personām bija jūtama alkohola smaka, viņa tur atradās ar /pers. E/, /pers. F/. Tad, kad personas pienāca klāt viņa stādījās priekšā, kas viņa ir, uz kā pamata, un, ka veica pēc /pers. E/ lūguma fakta fiksēšanu ēkā. Viņai sejā tika bakstīts kūpošs cigārs, viņa no kūpošā cigāra centās izvairīties. Viņi virzījās ārā no ēkas pirmā stāva. Viņai rokās bija mape, soma, telefons, ar kuru viņa veica fotofiksāciju, viņai no rokām tika izrauta soma, mape. Mobilais telefons viņai pagalmā nokrita uz zemes, somas saturs izbira. Somas saturu viņa mēģināja lasīt, un tad viņa no muguras puses tika spārdīta, grūstīta, tajā brīdī viņa saprata, ka ir ļoti apdraudēta, persona ir agresīva ar kūpošu cigāru, tad viņa lūdza /pers. G/ zvanīt policijai, jo viņas telefons bija nokritis, mobilajam telefonam bija saplaisājis stikls un viņa tajā brīdī nevarēja noreaģēt. Tad pers.G izsauca policiju, tad salasīja somas saturu virzījās uz ielas pusi. Pirms šī notikuma /pers. A/ nezināja. Viņai nav pamats /pers. A/ apmelot. Viņa personām stādījās priekšā vairākkārt. Viņai somu rāva ārā no rokām /pers. A/. /pers. A/ sita viņai pa kājām, dibenu, kad bija tupus stāvoklī un lasīja izbirušās mantas no somas, tika saņemti spērieni pa dibenu. Kad viņai uzbruka, /pers. E/ bija pagājusi malā un redzēja, kas notika. /pers. A/ viņai izrāva somu no rokas, līdz ar ko telefons nokrita zemē, bija mēģinājums telefonu spārdīt ar kājām. Viņa saprata, ka /pers. A/ atrodas alkohola reibumā, to, ka /pers. A/ bija alkohola ietekmē noteica pēc pazīmēm, ka /pers. A/ skaļi uzvedās, nepārtraukti skaļā tonī runāja, izteica aizvainojumus, neuzklausīja cita sakāmo. /pers. A/ lietoja arī necenzētus vārdus. Miesas bojājumi tika nodarīti uz rokām, uz dibena, uz kājām. Pie ārsta nevērsās, dziedēja zilumus mājās. Mobilais telefons pirms incidenta nebija bojāts. Mobilo telefonu nesa labot. Fizisko kaitējumu par 5000 EUR nekomentēs. Morālo kaitējumu par 10 000 EUR nekomentēs. Viņai tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi. Viņapers.Anegrūstīja un nesita.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas cietušās /pers. C/ 2016.gada 12.septembrī pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kurās cietusī liecināja, ka viņa ir tiesu izpildītāja un strādā teritorijā iecirknī 65. 2016.gada 2.jūnijā ap plkst.08.00 viņa kopā ar zvērinātu advokāti Valsts amatpersona, kas ir pilnvarota pārstāvēt īpašnieces /pers. J/ intereses, un /pers. F/, kuru pieaicināja /pers. E/ un kurš ir viens no pārstāvjiem kādam no īpašniekiem, ieradās mājā, pēc adreses /adrese A/, lai veiktu pēc ieinteresētās personas īpašnieces /pers. J/, kurai pieder domājamās daļas no nekustamā īpašuma, pēc adreses /adrese A/, daudzdzīvokļu ēkas apsekošanu. Daudzdzīvokļu ēkas apsekošanu viņa veica, pēc /pers. E/ lūguma un pamatojoties uz Tiesu izpildītāja likuma 74.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, saskaņā ar kuriem viņa fiksēja faktu - apsekoja ēku, tās konkrētās telpas. Dotajā situācijā fakta fiksēšanai bija nepieciešama tiesvedība, kas notiek starp ēkas īpašniekiem par īpašumu sadalīšanu dzīvokļos. Aptuveni ap plkst.09.00, kad viņi gāja pa kāpnēm uz leju un nonāca ēkas pirmajā stāvā atvērās mājas ieejas durvis un ienāca sieviete un vīrietis, kā vēlāk noskaidrojās tie bija /pers. A/ un /pers. K/. Sieviete tajā brīdī smēķēja cigāru. Ieraugot sievieti advokāte Valsts amatpersona atpazina šo sievieti un pateica, ka tā bija /pers. A/, kas ir viena no ēkas īpašniekiem. Viņa uzreiz stādījās priekšā kā tiesu izpildītāja un paskaidroja, ka

saskaņā ar /pers. E/, kas uz pilnvaras pamata pārstāv īpašnieces /pers. J/ intereses, lūguma un pamatojoties uz Tiesu izpildītāja likuma 74.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, viņa kopā ar /pers. E/ un /pers. F/ apsekoja ēku, tās konkrētās telpas (dzīvokļus) un fiksēja personas, kas atradās telpās. Savukārt, /pers. A/ lamājoties pateica viņiem, ko viņi te dara un lai vācās ārā. Tālāk pers.A bļāva vīrietim, lai izvāc viņus visus ārā (ar roku rāda uz viņiem). Visu laiku /pers. A/ turpināja rupji lamāties un draudēja ar izrēķināšanos. Pēc kā /pers. A/ kopā ar /pers. K/ skaļi lamājoties prasīja, lai viņi pamet /pers. A/ īpašumu, un vērsa pret viņu kūpošu cigāru sāka grūstīt un lamājoties aizskāra viņu. Ar šo cigāru /pers. A/ mēģināja viņu aizskart, neskatoties uz to, ka viņa uzreiz /pers. A/ paskaidroja, kas viņa ir un uz kāda pamata viņa šeit atrodas. Pēc kā /pers. A/ lika /pers. K/ izrēķināties ar /pers. F/ un /pers. K/ gāja virsū /pers. F/ un provocēja /pers. F/ uz kautiņu. Pēc kā /pers. A/ sāka viņu grūstīt pagalmā un raut ārā visas, viņai piederošās mantas. Kad viņa centās paņemt nokritušās mantas /pers. A/ sāka viņai spert ar kāju pa dibena labo pusi un pa abām kājām kaut kur četras vai piecas reizes, pēc kā /pers. A/ izrāva no rokām viņas rokas somu, kā rezultātā viņa nokrita uz zemes. Vienā no brīžiem /pers. A/ grūstīšanas iemesla dēļ viņai mobilais telefons nokrita no rokām uz zemes un /pers. A/ redzot to sāka spert telefonu tālāk pa asfaltu, kas notika sētā netālu no mājām, kā rezultātā saplīsa ekrāns. Neskatoties uz to /pers. A/ turpināja sist viņai vairākas reizes ar kāju pa muguru, dibenu, kājām un rokām, aptuveni /pers. A/ viņai iesita piecas vai sešas reizes. Tajā brīdī, kad šis incidents notika ar viņu visu notikušo redzēja /pers. E/. /pers. E/ izsauca policiju. Tajā momentā /pers. F/ bija mājās kāpņu telpā. To kā sakāvās /pers. F/ un /pers. K/ viņa neredzēja. Pēc kā viņiem izdevās iziet no sētas. Pēc mirkļa nāca arī /pers. F/. No /pers. F/ viņa uzzināja, ka /pers. F/ uzbruka /pers. K/. Pēc kā viņi stāvēja uz ielas un gaidīja policiju. Kamēr viņi stāvēja no mājas iznāca /pers. K/ un /pers. K/ kopā ar /pers. A/ turpināja draudēt ar izrēķināšanos. Pēc kā /pers. K/ un /pers. A/ iegāja atpakaļ sētā. /pers. A/ gan /pers. K/ bija acīmredzami manāmā apreibinošo vielu ietekmē - smakoja pēc alkohola un arī /pers. K/ un /pers. A/ nestabilā gaita liecināja par apreibinošo vielu lietošanu. Sakarā ar /pers. A/ nelikumīgām darbībām viņai tika nodarīts materiālais zaudējums 197,58 EUR apmērā (lietas 51.-52.lapa).

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas cietušās /pers. C/ 2016.gada 6.jūnija pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kurās cietusī liecināja, ka 2016.gada 2.jūnijā /adrese/ ap plkst.08.00 ieradās, lai veiktu pēc ieinteresētās personas (īpašnieces /pers. J/) daudzdzīvokļa ēkas apsekošanu. Šīs darbības veica pamatojoties uz vienas no ēkas īpašnieces /pers. J/ pilnvarotās personas /pers. E/ iesnieguma pamatu. Veica šīs darbības ap plkst.09.00 ēkas pirmajā stāvā sastapa sievieti, kura sāka fiziski aizskart. Sieviete ienāca no pagalma puses kopā ar vīrieti un pati smēķēja cigāru. Tajā brīdī sieviete viņu sāka dzīt ārā no mājas. Stādījās priekšā kā tiesu izpildītāja un pastāstīja, ko šeit dara un kā uzdevumā. Sieviete saprata uzreiz, kas viņi ir, jo bija kopā ar advokāti Valsts amatpersona. Pēc pers.G teiktā šī sieviete, kura viņu aizskāra bija /pers. A/. Grūstīšanās rezultātā guva miesas bojājumus un mobilā telefona Samsung ekrāna bojājumus. Materiālie zaudējumi aptuveni 300 EUR (lietas 4.lapa).

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tika nolasītas cietušās /pers. C/ 2016.gada 2.jūnija pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kurās cietusī liecināja, ka 2016.gada 2.jūnijā plkst.08.00 viņa ieradās, lai veiktu amata darbības, kas saistītas ar viņas ieņemamo amatu par tiesu izpildītāju /adrese/. Viņas uzdevums bija mājas īpašnieces /pers. J/ pilnvarotās personas advokātes Valsts amatpersona uzdevumā veikt mājas apsekošanu un personas identificēšanu dzīvokļos saistībā ar tiesisko pamatojumu atrašanos šajos dzīvokļos. Sākot no plkst.08.00 sāka apsekot dzīvokļa īpašumus (ēka, kura atradās pagalmā). Nonāca ēkas pirmajā stāvā ap plkst.09.00 pēc /pers. E/ vārdiem ēkā ienāca /pers. A/ un vīrietis. Sastapās kāpņu telpā sākās asas vārdu pārmaiņas no /pers. A/ puses, kura rupji lamājās, uzstāja, lai viņi pamestu /pers. A/ īpašumu. /pers. A/ rokās bija aizkūpināts cigārs, kuru /pers. A/ viņai bāza sejā un sāka fiziski aizskart (spļaut sejā, grūstīt, dzenot ārā no ēkas un spārdīt ar kājām kā rezultātā viņa nokrita uz zemes). Grūstot viņu no rokām izkrita mobilais telefons kā rezultātā ekrāns saplaisāja. Abām personām tika pastāstīts, kas viņi ir un ko viņi dara. Vienā no brīžiem /pers. E/ izsauca policiju, kura arī bija lieciniece viņas sišanā. Viņa lūdza izņemt video ierakstus un lūdza nopratināt /pers. A/, kura viņai nodarīja fizisku kaitējumu. Domāja, ka /pers. A/ bija alkohola reibumā. Lūdza saukt pie atbildības /pers. A/ par uzbrukumu valsts amatpersonai (lietas 8.lapa).

Pēc liecību nolasīšanas cietusī /pers. C/ liecināja, ka nolasītās liecības ir pareizākas un liecības apstiprina;

- ar cietušās /pers. E/ liecībām sniegtām tiesas sēdē, ka 2016.gada 2.jūnijā viņa pildīja savus amata pienākumus, proti, viņa ir zvērināta advokāte un viņas klientes /pers. J/ uzdevumā devās uz Brīvības ielu 99/5 kopā ar zvērinātu tiesu izpildītāju Valsts amatpersona un /pers. F/, kurš ir viens no kopīpašuma pārstāvjiem. Viņa pārstāv civillietā /pers. J/, kurai kopā ar /pers. A/ pieder kopīpašumā nesadalīti vairāk kā 30 dzīvokļi. No 2011.gada /pers. A/ vairāk kā 30 dzīvokļus vienpersoniski apsaimnieko, vienpersoniski izīrē, iznomā, gūst labumu, viņas kliente katru gadu maksā nekustamā īpašuma nodokli. Lai iegūtu pierādījumus kādi ir īrnieki, kādas summas tiek maksātas, viņa devās kopā ar tiesu izpildītāju uz minēto ēku, kopā ar tiesu izpildītāju iekļuva ēkā, viņa ar tiesu izpildītāju klauvēja pie durvīm, ja durvis atvēra viņas stādījās priekšā - tiesu izpildītāja uzrādīja savu apliecību, viņa uzrādīja savu apliecību, skaidroja situāciju, ka pārstāv īpašniekus un lūdza sniegt pamatojumus kāpēc konkrētā persona atrodas dzīvoklī, ja tas bija īres lūgums, ja bija iespējams lūdzām to uzrādīt. Vāca pierādījumus, lai civillietā varētu pierādīt, kas notiek ēkā. Tad, pēkšņi viņām priekšā iznāca /pers. A/ un Červinska kungs, kur notika uzreiz lamāšanās, bļaustīšanās. /pers. N/ teica, lai izrēķinās ar /pers. F/, pati /pers. A/ nāca virsū viņām. /pers. A/ bija reibuma stāvoklī, /pers. A/ smakoja pēc alkohola, rokās bija cigārs. Tiesu izpildītāja Valsts amatpersona bija tuvāk, viņa bija vairāk aiz /pers. C/. /pers. A/ grūda cigāru acīs zvērinātai tiesu izpildītājai Valsts amatpersona, tad viņa teica pametam ēku ejam projām. Viņa gāja pa priekšu Dace bija viņai aiz muguras, tad bija speršana ar kāju, centās pacelt telefonu, viņas sauca policiju un gāja ārā. Tad izkļuva uz ielas un sauca vēl reiz policiju. Morālo kaitējumu pieteica tāpēc, ka viss turpinājās uz ielas, tas bija pazemojoši. Nākamajā un aiznākamajā dienā sekoja zvani uz biroju, tad atnāca vēstule, kura aplīmēta ar policijas lentām. Vēstuli atvēra policijā. Visas fiziskās darbības bija vērstas pret /pers. C/. Kad tuvojās durvīm viņa redzēja, ka /pers. A/ spēra /pers. C/ ar kāju pa dibenu. Tad pers.B pakrita. Pagalmā pers.A izsita mapi no rokām /pers. C/. Fiziskās darbības notika kāpņutelpā, gan ārpus kāpņu telpas. pers.A pers.B ar kāju iespēra vienu reizi pa dibenu, ar roku bija kādi trīs sitieni. /pers. C/ telefons pirms tam bija vesels, pēc tam mobilais telefons bija zemē, un mobilā telefona stikliņš bija sabojāts. Uztur pieteikto morālo kaitējumu 5000 EUR;

- ar liecinieka /pers. F/ liecībām sniegtām tiesas sēdē, ka 2016.gada 2.jūnijā viņš tika uzaicināts uz adrese kā nosaukums pārstāvis. Nosaukums ir līdzīpašnieks nekustamajam īpašumam, viņu uzaicināja advokāte Valsts amatpersona uz fakta fiksāciju, ko veica tiesu izpildītāja Valsts amatpersona. Viņi ēkā gāja pa trepēm uz leju, viņus pirmajā stāvā sagaidīja sieviete ar cigāru pēc tam viņš uzzināja, ka tā ir /pers. A/, kas bļāva, kas viņi ir, ko viņi te dara, ka tas ir privātīpašums. /pers. E/ stādījās priekšā, paskaidroja kāda iemesla dēļ atrodas kopīpašumā, /pers. E/ pārstāv vēl vienu kopīpašnieku. Zvērināta tiesu izpildītāja Valsts amatpersona stādījās priekšā, uzrādīja savu dienesta apliecību, /pers. A/ uzvedās neadekvāti, skaļi bļāva, ka viņiem te nav ko darīt. Tiesu izpildītāja pers.B pers.A brīdināja par kriminālatbildību, tas neko nedeva /pers. A/ turpināja uzvesties neadekvāti. Viņš piedāvāja zvērinātai tiesu izpildītājai izsaukt policiju. Tiesu izpildītāja mēģināja nomierināt /pers. A/. /pers. A/ un vīrietis atradās alkohola reibumā. Vīrietis viņiem uzdeva to pašu jautājumu, ko viņi te dara? Uz ko zvērināta advokāte pers.C pers.A un vīrietim paskaidroja, kas viņi ir, kāpēc viņi ir te. Zvērināta tiesu izpildītāja atkārtoti stādījās priekšā, uzrādīja savu dienesta apliecību. Zvērināta tiesu izpildītāja turēja rokās sasisto mobilo telefonu un uz zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona muguras lejas daļas bija redzams pēdas nospiedums. Pēc smakas konstatēja, ka vīrietis ir alkohola reibumā, no /pers. A/ nevarēja just alkohola smaku, jo pīpēja cigāru, bet bija redzams, ka /pers. A/ atrodas alkohola reibuma stāvoklī pēc personas uzvedības. Uzbrukuma brīdi cietušajai /pers. C/ neredzēja, jo viņš palika kāpņu telpā ar vīrieti. Pie pers.A tuvāk stāvēja /pers. C/, tālāk no /pers. A/ stāvēja /pers. E/. /pers. C/ mēģināja /pers. A/ nomierināt, bet pers.A pers.B sejā ar cigāru dūmiem, apmēram ko tu izdarīsi. Pēc tā fakta viņš lūdza /pers. C/ izsaukt policiju, jo juta, ka nebūs nekas labs, jo /pers. A/ ir neadekvāta, nenomierinās. Viņaprāt, /pers. A/ uzvedās izaicinoši. Epizode ar cigāru ir izaicinoša. Un /pers. A/ lika cilvēkam viņus mest ārā no mājas tā arī ir izaicinoša rīcība. Viņš neredzēja kā /pers. C/ nodara miesas bojājumus, jo nebija ārā, viņš redzēja tikai sekas. Viņš kā izgāja

ārā /pers. E/ sauca policiju, /pers. C/ rokās turēja mobilo telefonu un mobilajam telefonam stikliņš bija sasists. /pers. C/ mobilais telefons bija darba kārtībā tāpēc, ka /pers. C/ ēkas trešajā vai ceturtajā stāvā zvanīja mobilais un /pers. C/ atbildēja uz telefona zvanu. Viņš neredzēja, ka cietušai kaut, kas tiktu izrauts no rokām. No /pers. C/ uzzināja, kas /pers. C/ ir nodarīts, tajā brīdī, kad viņi gaidīja policiju. Viņš neredzēja, ka /pers. C/ būtu nokritusi zemē;

- ar eksperta atzinumu Nr.16-1592, no kura redzams, ka cietušai /pers. C/ ir šādi miesas bojājumi - zemādas asinsizplūdumi un ādas nobrāzums labā augšdelmā, zemādas asinsizplūdumi labā apakšstilbā un labās sēžas apvidū. Minētie miesas bojājumi varēja rasties trulu, cietu priekšmetu iedarbības rezultātā 2016.gada 2.jūnijā lēmumā un cietušās uzrādītajos apstākļos. Konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem (lietas 13.lapa);

- ar rēķina kopiju Nr.15288 par iekārtas remontu, no kura redzams, cik izmaksāja iekārtas remonts (lietas 53.lapa);

- ar rēķina kopiju Nr.57874 par iekārtas diagnostiku, no kura redzams, cik izmaksāja iekārtas diagnostika (lietas 55.lapa);

- ar rēķina kopiju Nr.15328 par iekārtas ekrāna virsējā stikla izmaksām (lietas 56.lapa);

- ar 2016.gada 12.septembra lēmumu par izņemšanas izdarīšanu, no kura redzams, ka tika izņemts priekšējais stikls no mobilā telefona Samsung (lietas 58.lapa);

- ar 2016.gada 12.septembra izņemšanas protokolu, no kura redzams, ka /pers. C/ izsniedza priekšējo stiklu no mobilā telefona Samsung (lietas 59.lapa);

- ar 2016.gada 12.septembra apskates protokolu, no kura redzams, ka izdarīja telefona Samsung priekšējā stikla un aizsargstikla, kas tika izņemts 2016.gada 12.septembrī izņemšanas laikā pie /pers. C/ apskati (lietas 60.lapa);

Izvērtējot lietā savāktos un tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētās /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā, pierādīta pilnībā.

Minētie pierādījumi veido vienotu un loģisku pierādījumu virkni, kas pilnībā apstiprina /pers. A/ inkriminēto darbību izdarīšanu. Pierādījumi iegūti pirmstiesas procesa laikā un pārbaudīti tiesas sēdē, ievērojot Kriminālprocesa likuma prasības, tiesai nav pamata apšaubīt pierādījumu ticamību, attiecināmību un pieļaujamību.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētā savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā atzina pilnībā, apsūdzētās /pers. A/ vaina pilnībā pierādīta ar pašas apsūdzētās tiesas sēdē sniegtajām liecībām, kā arī ar cietušās /pers. C/, /pers. Z/ un liecinieka sniegtajām liecībām par notikuma apstākļiem un ar pārējiem lietā esošiem, tiesas sēdē pārbaudītiem un spriedumā analizētiem pierādījumiem, kur visi uzskaitītie pierādījumi veido noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas kopainu.

Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma objekts ir pārvaldības kārtība un arī personas veselība un dzīvība.

Šā noziedzīgā nodarījuma sastāva objektīvo pusi veido aktīvas darbības, kuras izpaužas kā uzbrukums. Juridiskajā literatūrā ir izteikts viedoklis, ka ar uzbrukumu jāsaprot jebkāda vardarbība, kas apdraud cietušā dzīvību vai veselību, vai draudi nekavējoties lietot tādu vardarbību *(U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināltiesības.-Rīga, 1999, 295.lpp.).*

Turklāt uzbrukums tiek izdarīts sakarā ar varas pārstāvju likumisku dienesta darbību.

Teorijā un praksē tiek izdalīta fiziskā (enerģētiskā, mehāniskā) un psihiskā jeb emocionālā vardarbība. Fiziskā vardarbība var izpausties kā sišana, piekaušana, mocīšana, spīdzināšana vai ikviena citāda vardarbīga rakstura darbība, kas izraisa fiziskas sāpes un/vai morālas ciešanas, nodara miesas bojājumus. Fiziskā vardarbība tāpat var izpausties arī bez fizisku sāpju vai miesas bojājumu nodarīšanas, kad vainīgais ierobežo cietušā kustības vai pārvietošanās brīvību sasienot, izolējot slēgtā telpā, turot, pagrūžot cietušo vai kā citādi pielietojot fizisko spēku. Psihiskā vardarbība ir saistīta ar draudu esamību, tiek realizēta ar informatīvu iedarbību uz cilvēka psihi, draudot nodarīt kaitējumu fiziskajai neaizskaramībai un drošībai.

Noziedzīga nodarījuma sastāvs, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā ir formāls, noziegums uzskatāms par pabeigtu ar brīdi, kad izdarīta kaut viena no iepriekš minētām darbībām, to starp ar uzbrukuma brīdi *(skat.U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre, Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs, 3.sējums. Rīga, 2007.gads, 319.lapa).*

No subjektīvās puses minēto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, pie kam, vainīgais izdara uzbrukumu, apzinoties, ka uzbrūk cietušajam sakarā ar viņa likumisku dienesta darbību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 131.panta pirmo daļu par pierādījumu kriminālprocesā var būt ziņas par faktiem, ko savā liecībā pratināšanas laikā vai aptaujas laikā sniedz persona par kriminālprocesā pierādāmiem apstākļiem un ar tiem saistītajiem faktiem un palīgfaktiem.

Par apsūdzētās noziedzīgajām darbībām tiesas izmeklēšanā liecināja cietusī zvērināta tiesu izpildītāja Valsts amatpersona, apgalvojot, ka /pers. A/ sita viņai pa kājām, dibenu, kad bija tupus stāvoklī un lasīja izbirušās mantas no somas, tika saņemti spērieni pa dibenu. /pers. A/ viņai izrāva somu no rokas, līdz ar ko telefons nokrita zemē, bija mēģinājums telefonu spārdīt ar kājām.

/pers. C/ pirmstiesas un tiesas izmeklēšanas laikā liecināja, ka /pers. A/ sāka viņu grūstīt pagalmā un raut ārā visas, viņai piederošās mantas. Kad viņa centās paņemt nokritušās mantas /pers. A/ sāka viņai spert ar kāju pa dibena labo pusi un pa abām kājām kaut kur četras vai piecas reizes, pēc kā /pers. A/ izrāva no rokām viņas rokas somu, kā rezultātā viņa nokrita uz zemes. Vienā no brīžiem /pers. A/ grūstīšanas iemesla dēļ viņai mobilais telefons nokrita no rokām uz zemes un /pers. A/ redzot to sāka spert telefonu tālāk pa asfaltu, kā rezultātā saplīsa ekrāns.

/pers. F/ tiesas izmeklēšanas laikā liecināja, ka zvērināta tiesu izpildītāja Valsts amatpersona stādījās priekšā, uzrādīja savu dienesta apliecību, /pers. A/ uzvedās neadekvāti, skaļi bļāva, ka viņiem te nav ko darīt. Zvērināta tiesu izpildītāja turēja rokās sasisto mobilo telefonu un uz zvērinātas tiesu izpildītājas pers.B muguras lejas daļas bija redzams pēdas nospiedums.

/pers. E/ tiesas izmeklēšanas laikā liecināja, ka tiesu izpildītāja uzrādīja savu apliecību, /pers. A/ grūda cigāru acīs zvērinātai tiesu izpildītājai Valsts amatpersona, un izdarīja fiziskas darbības pret /pers. C/, spēra ar kāju un sita ar roku. Pagalmā pers.A izsita /pers. C/ no rokām mobilo telefonu, kurš nokrita zemē, pēc kā mobilā telefona stikliņš bija sabojāts.

Cietušās /pers. C/ liecības apstiprina liecinieks /pers. F/ un /pers. E/, kuru liecības ir identiskas cietušās liecībām.

Tiesa secina, ka cietusī /pers. C/ kā pirmstiesas kriminālprocesā, tā tiesā sniegusi patiesas liecības un nav aprunājusi apsūdzēto. Cietušās /pers. C/ liecības par pret viņu izdarītā uzbrukuma apstākļiem ir vienveidīgas un konsekventas.

Liecības apstiprinās ar tiesas sēdē nopratinātā liecinieka /pers. F/, /pers. E/ liecībām, kā arī tiesas sēdē pārbaudītajiem rakstveida pierādījumiem.

No eksperta atzinuma Nr.16-1592, no kura redzams, ka cietušai /pers. C/ ir šādi miesas bojājumi - zemādas asinsizplūdumi un ādas nobrāzums labā augšdelmā, zemādas asinsizplūdumi labā apakšstilbā un labās sēžas apvidū. Minētie miesas bojājumi varēja rasties trulu, cietu priekšmetu iedarbības rezultātā 2016.gada 2.jūnijā lēmumā un cietušās uzrādītajos apstākļos. Konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Tiesa secina, ka minētie miesas bojājumi radās cietušās /pers. C/ uzrādītajos apstākļos, apstiprinot cietušās liecību patiesumu.

Tiesa ekspertīzes veikšanā nekonstatē pārkāpumus, eksperta atzinums atbilst Kriminālprocesa likuma normām, kā arī tiesa nekonstatē, ka eksperts būtu ieinteresēts lietas iznākumā.

Tāpat tiesa secina, ka nav konstatējami Kriminālprocesa likuma 50., 51. un 53.pantos

paredzētie interešu konflikta apstākļi, uz tādiem nenorādīja arī pati apsūdzētā.

Tiesai nerodas šaubas par to, ka tieši /pers. A/ uzbruka cietušajai /pers. C/, tādējādi pielietojot pret viņu fizisko vardarbību, apdraudot ar likumu nostiprinātās tiesības - tiesības uz veselības neaizskaramību, kas noteiktas Latvijas Republikas Satversmes 111.pantā.

Tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi apstiprina, ka /pers. A/ ir izdarījusi darbības, kas atbilst Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas dispozīcijā norādītajam noziedzīgā nodarījuma sastāvam.

Vērtējot lietā esošo pierādījumu ticamību un pietiekamību, tiesa secina, ka ne apsūdzētā, ne kāds cits no kriminālprocesā iesaistītajiem visā līdzšinējā kriminālprocesā nav norādījis vai ticami pamatojis iespējamību, ka pastāv objektīvs pamats uzskatīt, ka cietusī /pers. C/, /pers. E/ un liecinieks /pers. F/ būtu ieinteresēti apsūdzētās notiesāšanā.

Visbeidzot tiesai nav šaubu par to, ka apsūdzētā /pers. A/ ir attiecīgu vecumu sasniegusi pieskaitāma persona, kas norāda uz noziedzīga nodarījuma subjekta esamību.

Tādējādi tiesa atzīst, ka ir konstatētas visas noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Turklāt noziedzīga nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas sastāva pazīmēm, tādējādi ir pamats atzīt, ka /pers. A/ inkriminētā noziedzīga nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas ir pareiza un par izdarīto noziegumu apsūdzētā ir sodāma.

Novērtējot tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzība ir apstiprinājusies un tajā izklāstītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas secība ir pierādīta.

Apsūdzētās vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā, ir pierādīta ar visiem kriminālietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Nosakot apsūdzētajai soda veidu un mēru saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētās personību, kā arī atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Pārbaudot apsūdzētās personu raksturojošos datus, tiesa konstatē, ka /pers. A/ dzimusi /datums/, Latvijas Republikas pilsone (lietas 130.lapa), deklarētā dzīvesvieta /adrese B/ (lietas 130.lapa), precējusies, ar vidējo izglītību, strādā (lietas 128.lapa), agrāk ir kriminālī sodīta: 1994.gada 25.martā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Latvijas Krimināllkodeksa 41.panta, 42.panta, 139.panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem (lietas 131.-133.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. A/ ir izdarījusi smagu noziegumu.

Apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošais apstāklis, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu ir tas, ka apsūdzētā savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un nožēlo izdarīto.

Apsūdzētās /pers. A/ atbildību pastiprinošie apstākļi nav konstatēti.

Tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētās personību un attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, uzskata, ka, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi, kas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētajai nosakāms piespiedu darbs.

Tiesa uzskata, ka šāds sods ir atbilstošs gan izdarītajam nodarījumam, gan arī apsūdzētās personībai.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu, /pers. A/ uzliekams par pienākumu desmit darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties Valsts probācijas dienestā soda izciešanai.

Apsūdzētajai/pers. A/ kriminālprocesā nav piemērots drošības līdzeklis.

Cietusī/pers. AF/ lietā pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju 197,58 EUR (viens simts deviņdesmit septiņi *euro*, 58 centu) apmērā (lietas 5., 51.-52.lapa), kompensāciju par morālo aizskārumu 10 000 EUR un fiziskām ciešanām 5000 EUR apmērā (lietas 154.lapa).

Cietušās/pers. AF/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas, apsūdzētā tiesas izmeklēšanas laikā neatzina.

No cietušās /pers. C/ liecībām izriet, ka apsūdzētā izsita viņai no rokām telefonu, kurš nokrita zemē un saplīsa. Arī /pers. E/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka apsūdzētās darbību rezultātā /pers. C/ no rokām tika izsists telefons, kas nokrita zemē un saplīsa. Apsūdzētā tiesas izmeklēšanā liecināja, ka neatceras par telefonu, bet atzina, ka izdarīja uzbrukumu /pers. C/ un /pers. C/ no rokām izkrita mantas.

No rēķinu kopijām Nr.15288, Nr.57874, Nr.15328 par iekārtas remontu un diagnostiku redzams, cik izmaksāja iekārtas remonts, diagnostika.

Tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācijas apmērs ir pamatots, zaudējumi cietušajai /pers. C/ radušies apsūdzētās darbību rezultātā un nav atlīdzināti, tādēļ materiālā kaitējuma kompensāciju pieteikums apmierināms pieteiktajā apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 22.pantu personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 352.pantā noteiktie kritēriji, kurus, izvērtējot tiesa, nosaka atbilstošus kompensācijas apmērus par morālo kaitējumu.

Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu.

Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes. Morālā kaitējuma sekas var kompensēt, bet valsts nav noteikusi konkrētām situācijām atbilstošas konkrētas summas.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešajā daļā noteikto, gadījumos, kad pret personu vērstais nodarījums izpaudies kā noziedzīgs nodarījums pret dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam ir nodarīts morālais kaitējums. Līdz ar to, kā tas norādīts Kriminālprocesa likuma 351.panta otrajā daļā, pieteikumā par radītā kaitējuma kompensāciju kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām sāpēm tikai jānorāda, bet tiesas kompetencē ir noteikt tā apmēru.

Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par kriminālietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt. Minētā likuma prasība attiecas arī uz kaitējuma kompensācijas noteikšanas pamatošanu. Turklāt tiesa, pieņemot spriedumu lietā, vadās no judikatūras, skatīt Augstākās tiesas Senāta lēmumu lietā Nr.SKK-183/2013.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ tiek atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ar kuru tika apdraudēta cietušās veselība, cēloņsakarība miesas bojājumu nodarīšanā cietušajai ir konstatēta, apsūdzētajai ir pienākums atlīdzināt morālo kaitējumu, kurš cietušajai nav jāpierāda.

Nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru par nemateriālo (morālo) kaitējumu, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, cietušajam nodarītā morālā kaitējuma smagumu un sekas, nodarītās fiziskās un garīgās ciešanas.

Nav strīda, ka apsūdzētās neatļautas darbības rezultātā cietušajai tika nodarīti miesas bojājumi.

Taču, lai izvērtētu piespriežamā morālā kaitējuma apmēru, tiesa vadās arī no tiesu prakses, ievērojot cilvēktiesību principus un ievērojot saprātīguma un taisnīguma principu. Kā jau minēts, tiesu praksē nav precīzu instrumentu cilvēka ciešanu apjoma noteikšanai un tā pārvēršanai naudas

izteiksmē. Šī kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam jāmaksā cietušajam, lai izlīdzinātu negatīvo ietekmi uz cietušā psihi un likvidētu ar likumpārkāpumu radītās ciešanas.

Cietušās viedoklis par viņai radītajām ciešanām, tiesas ieskatā, ir pārspīlēts, balstīts tikai uz cietušās subjektīvu notikuma interpretāciju. Nav pieļaujams, ka apsūdzētās neatļautas darbības, par kurām viņa saņem Krimināllikumā paredzēto sodu tiek izmantotas peļņas gūšanā, līdz ar to, tiesa uzskata, ka cietušās pieteiktā kaitējuma kompensācija par viņai nodarīto nemateriālo (morālo) kaitējumu ir apmierināma daļēji.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā ir pārkāpusi /pers. C/ pamattiesības, proti, cietušajai tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi.

Ņemot vērā Kriminālprocesa likuma 351.panta prasības, 352.panta pirmās daļas nosacījumus, tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām EUR 500 apmērā cietušajai būs samērīga un taisnīga, lai cietušo /pers. C/ gandarītu par apsūdzētās radīto morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām. Pārējā daļā 14 500 EUR cietušās fiziskā un morālā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Nosakot šādu kaitējuma kompensācijas apmēru par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām, tiesa novērtē apsūdzētās izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un tā radītās sekas, cietušajai nodarīto morālo traumu.

Taču respektējot vienveidīgas tiesu prakses nozīmi tiesību stabilitātes nodrošināšanā, tiesa ņem vērā augstākas instances tiesas nolēmumus attiecībā uz noteiktajām kaitējuma kompensācijām par miesas bojājumiem, kā arī ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas rekomendācijas, nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru.

Tiesas ieskatā noteiktā fiziskā un morālā kompensācija EUR 500 apmērā ir samērīga ar nodarītā morālā aizskāruma dziļumu, ciešanām, kā arī ir sabalansēts līdzeklis krimināltiesisko attiecību taisnīgam noregulējumam.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Kriminālprocesa likuma 95.panta otrā daļa nosaka, ka par cietušo kriminālprocesā nevar būt persona, kurai morāls aizskārums nodarīts kā noteiktas sabiedrības grupas vai daļas pārstāvim. *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2009.gada 12.maija Lēmums lietā SKK – 161/2009 (Krimināllieta Nr. 11210071208)).*

Kā redzams no apsūdzības, tad /pers. A/ izdarīja uzbrukumu zvērinātai tiesu izpildītājai Valsts amatpersona sakarā ar tās likumisku dienesta darbību.

Apsūdzība nav celta par uzbrukumu /pers. G/.

Arī no cietušās /pers. C/, liecinieka un apsūdzētās liecībām neizriet, ka apsūdzētā būtu izdarījusi uzbrukumu /pers. AI/ Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā.

/pers. E/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka apsūdzētā viņai neuzbruka, fiziski neaizskāra, tikai lamājās un bļaustījās.

Tiesa uzskata, ka /pers. E/ nav cietusī /pers. A/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

/pers. E/ pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000 (pieci tūkstoši *euro*) apmērā.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ neatzina /pers. E/ pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Ņemot vērā minēto, /pers. E/ pieteiktā morālā kaitējuma kompensācija EUR 5000 (pieci tūkstoši *euro*) apmērā noraidāma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu lietiskie pierādījumi:

- priekšējais stikls un aizsargstikls, kas tika iepakots maisā, apzīmogots Nr.F14-0024501, aploksne ar uzrakstu "Walters Kronbergs & /pers. E/" /adrese/, kas iznīcināts, uzskatāms par iznīcinātu;
- dokumentu kopijas, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, kā rakstveida pierādījums atstājams pie krimināllietas materiāliem.

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

nosprieda:

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. A/ ir pienākums ierasties un reģistrēties 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā.

Pilnībā apmierināt cietušās /pers. C/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajai /pers. C/ materiālā kaitējuma kompensāciju 197,58 EUR (viens simts deviņdesmit septiņi *euro*, 58 centi).

Daļēji apmierināt cietušās /pers. C/ pieteikto fiziskā un morālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajai /pers. C/ fiziskā un morālā kaitējuma kompensāciju 500 EUR (pieci simti *euro*).

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 528.panta 9.punktu, /pers. A/ noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentu par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

/pers. E/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000 (pieci tūkstoši *euro*) apmērā noraidīt.

Lietiskos pierādījumus:

- priekšējo stiklu un aizsargstiklu, kas tika iepakots maisā, apzīmogots Nr.F14-0024501, aploksni ar uzrakstu "Walters Kronbergs & /pers. E/" /adrese/, kas iznīcināts, uzskatīt par iznīcinātu;
- dokumentu kopijas, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, kā rakstveida pierādījumus atstāt pie krimināllietas materiāliem.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 dienu laikā no 2018.gada 23.janvāra var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Ja lietā tiek sagatavots pilnais spriedums, to var pārsūdzēt vai protestēt 10 (desmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams 2018.gada 28.februārī.

Tiesnese (paraksts) I.Andžāne